

var den, at Udtrykket: Handelsmørrets almindelige Farve var i den Grad ubestemt, at det var umuligt for nogen Margarinefabrikant bestemt at vide, hvilken Farve han lovlig kunde give Margarinen. Jaa har jeg forsøgt ved det Endringsforslag, som jeg har stillet, at fjerne denne Betænkelse. Ganste vist har det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), og hvorom han i dette Dieblif udtalte sig, til en vis Grad fjernet den nævnte Indvending, men dog forekommer det mig, at man kan sige dertil, at selv om der sættes denne Præcision med Hensyn til Farvebestemmelsen, idet jo Forslaget gaar ud paa, at Indenrigsministeren kundgjør, hvilken Farve der til enhver Tid er Meierismørrets almindelige Handelsfarve, jaa vil jo dog selv saadan Kundgjørelse fra Ministeriets Side ingenlunde virkelig gjøre det til Meierismørrets almindelige Handelsfarve. Ethvertsomhelst Meieri, enhver som helst Smørproducent vil jo ligefuldt give sit Smør den Farve, han anser for den heldigste for dette Produkt, og Følgen deraf maa jo være, at Margarinefabrikanten, naar han blot ikke giver sit Produkt den Farve, Ministeriet har betegnet som Handelsfarve, kan forsende Tusinder af Smørforsendinger herfra, som har en noget afvigende Farve. Derfor forekommer det mig, at denne Redaktion lige fuldt ikke vil være betryggende. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at man skulde anvende her det samme Forbud, som anvendes i en Del af de nordamerikanske Fristater, bl. A. i New-York, at nemlig Margarinen i det Hele ikke maa farves, men skal have sin naturlige Farve med gult Skjær, og at ethvert Forsøg paa at give Margarinen en varmere Farve og derved nærme den Smørrets almindelige Handelsfarve er det, som Forbudet rammer. Jeg mener derved at have sikret Margarinefabrikanterne mod at være stillede saaledes, at de ikke vide, hvilken Farve de kunne give deres Smør, og jeg har paa den anden Side ydet Naturmørret den Beskyttelse, som det formentlig har Krav paa. Her er jeg af en meget modsat Mening af den ærede Ordspører, naar han tror at kunne søge Beskyttelse for Naturmørret alene i strenge Straffe. Det er ikke strenge Straffe alene, der kunne beskytte. Thi det veed man jo desto værre, at Letfindet stadigt haaber paa, at slige Forsalftninger ikke skulle opdages og enhver Straf undgaas. Den vigtigste Betingelse for, at Naturmørret kan være beskyttet, er den, at man vanskeliggjør Forsalftninger, og der er ingen Tvivl om, at naar man gennem Lovgivning hæbder, at disse to Produkter skulde have en saa afvi-

gende Farve, at man med Lethed kan ffjelne det One fra det Andet, har man derved ydet Naturmørret den Beskyttelse, det formentlig har Krav paa. Nu kan man sige: Ja, men der er Smørfabrikanter, der give deres Smør en ligesaa bleg Farve som den, der er Margarinens oprindelige Farve. Dertil vil jeg sige, at Enhver, for hvem det er af Vigtighed at drage Fordel for sit Produkt af den Beskyttelse, Loven giver, vil selv sørge for at give sit Produkt en saadan Farve, at det ikke kan forveksles med Margarinen. Er det gamle, velrenommerede Smørhandlere, som sælge blegt Smør til udenlandske Forbrugere, og disse ønske at beholde denne Farve, be-røres de ikke af Loven; thi naar deres For-sendelser gaa under deres egne Mærker og deres eget Ansvar, ligger det helt udenfor det Omraade, Loven søger at ramme. Jeg skal derfor henstille til ærede Medlemmer, som havde Betænkigheder ved sidste Gang at gaa ind paa Farveparagrafen, om de ikke i mit Forslag have fundet den Betænkelse fjernet, som de den Gang nærede.

Ordspøreren (B. Jensen): Jeg er bleven anmodet om at sige til mine tidligere Meddelelser om Adresser, at der ligeledes er fremkommet et Andragende fra Randers Amts 4de Valgkreds, gaende ud paa Forbud mod Fabrikation, Ud- og Indførsel af Kunstsmør. — Jeg opfatte før at udtale mig angaaende de foreliggende Endringsforslag udenfor Betænkningen, indtil de ærede Herrer Forslagsstillere derom havde hittret sig. Med Hensyn til Farveparagrafen ville ærede Medlemmer jo erindre, at den væsentligste Anke derimod — ikke den eneste, men den væsentligste — var den, at der ikke skjøntes at være tilveiebragt nogen Redaktion af denne Paragraf, som kunde sikke en betryggende Anvendelse af Paragrafen overfor Domstolene, og at man da maatte komme til at ty til et Skjøn af de saakaldte Sagkyndige, som ikke kunde afgive tilstrækkelig Garanti efter den Betragtning, som i alt Fald Flertallet her i Salen gjorde gjældende. Derjom der kunde tilveiebringes en konstant Farve, som var gyldig og kunde vedblive at opretholdes som en konstant Normalfarve, antager jeg, at Betænkighederne hos forskjellige Medlemmer ville være, om ikke fjernede, jaa dog formindskede. Af de Forslag, som her foreligge fra det ærede Medlem fra Thisted (Sagd) og fra et Par andre ærede Medlemmer, har det første aabenbart en Karakter, som med Hensyn til Bestemmelsens Løshed og den mulige Vilkaarlighed af dens Anvendelse fører endnu videre end det, som alt har